

που επιτυγχάνεται, ἐὰν μεταχειρισθῇ τις αὐτὸν ὡς δύναμιν κινήτηριον, καὶ ἐπιθέσῃ αὐτὸν εἰς τὸ ἄκρον μοχλοῦ. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης βασιζέται ὁ βαθμιδωτὸς μύλος. Ἄλλ' ἢ συμφωρωτέρα χρησιμοποιοῖσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἰσχύος εἶνε καὶ ἢ πλέον μονότονος καὶ πληκτικὴ ἐργασία. Ἀφίνουμεν ὅτι ἀρκεῖ καὶ ὀλίγον τις νὰ παραπατήσῃ ἐπὶ τῶν στρεφόμενων τούτων βαθμιδῶν, διὰ νὰ πληρωθῇ τοὺς πόδας ἢ καὶ νὰ μείνῃ ἀνάπνευρος.

«Γνωρίζω τί εἶνε ὁ βαθμιδωτὸς μύλος, εἶπε, καταλήγων ὁ λοχαγὸς Κόλβιλλ, ἔθεσα ἐπ' αὐτοῦ 700 ἀνθρώπους καθ' ἑκάστην ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη. Τό λοιπὸν! εἶδα θραυσθεῖσας χεῖρας καὶ πόδας, χωρὶς τὸ μὴ γάνημα νὰ χρησιμεύσῃ ποτὲ εἰς τίποτε. Ὅταν ἐκάη εἰς τὴν εἰρκτὴν τοῦ Κόλδ Βάθ Φεϊλδς, ἐγὼ βέβαια δὲν ἐλυπήθην».

«Τοιαῦτα εἶνε τὰ περίστατικά τοῦ τελευταίου συμποσίου τῶν κλεπτῶν κατὰ τὴν ἐφημερίδα *Εἰρήνην*. Ἐξ αὐτῶν βλέπει τις, ὅτι οἱ Ἄγγλοι εἶνε οὐ μόνον εὐεργετικοὶ, ἀλλὰ καὶ καθ' ἴδιον παράδοξον ὅλων τρόπων. Ἄλλ' αἱ ἐργασίαι τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος Ἐταιρίας εἶνε τοιαῦται, ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν νὰ εἶνε καὶ ὀπίσωσιν ἀνάλογον πρὸς ὅσας θυσίας κάμνει; Τοῦτο δὲν θὰ ἐτόλμα τις νὰ διαβεβαιώσῃ.

Ἐν τούτοις οἱ παρατεθέντες ἀριθμοὶ ἀποδεικνύουσιν, ὅτι καὶ αἱ ἐπιτυχίαι δὲν ἔλειψαν καθ' ὁλοκληρίαν, καὶ ὅτι ἡ Ἐταιρία ἐπὶ τέλους ἴσως ἐνὶ κατεργαρίῳν τοῦλάχιστον μεταξὺ δέκα ἢ μιστέβαλον εἰς τὴν ἀνθρώπων. Τοῦτο εἶνε ἤδη ἱκανὸν ἀποτέλεσμα, ἀλλ' ἔτι μάλλον ἀξιοσημείωτος ἀποδεικνύεται ἐκί τούτου ἡ ἰσχυρὰ θέλησις καὶ ἡ ἐπιμονὸς εὐεργετικὴ προσπάθεια τῆς Ἐταιρίας.

Ἐπιθυμητὸν λοιπὸν θὰ ἦτο καὶ ἄλλαι χῶραι, ἀντὶ νὰ γελῶσι διὰ τὸ συμποσίον τῶν κλεπτῶν, νὰ ἠκολούθουν μάλλον τὸ παράδειγμα τῆς γενναίουφρονος Ἐταιρίας.

Γνωμαὶ καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ θουκῆ
ΔΕ-ΔΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]
453.

Περὶ πραγμάτων μεγάλων λόγου προκειμένου, δὲν πρέπει ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀσχολῆται πρὸς παρασκευὴν περιστάσεων, ἀλλὰ μάλλον πρέπει νὰ ἐπιδιώκῃ τὴν ἐκί τῶν προσπιπτόντων συμπτωμάτων ὠφέλειαν.

454. Πάντοτε ἀξίμιως συναλλάττομεθα, παραιτούμενοι τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπαίνων, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης καθ' ἡμῶν κακολογίας.

455. Ὅσῃν καὶ ἂν ἔχη πρὸς τὴν κατάκρισιν ὁ κόσμος κλίσιν, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ μάλλον χαρίζεται πρὸς τοὺς ἀναξίους, ἢ διασύρει τὰ ἀληθῆ τῶν ἀξίων προτερήματα.

456. Ἐνίοτε ὁ νοῦν ἔχων ἀνοήτως φέρεται, οὐδέποτε ὁμῶς ἀνοηταίνει ὁ ἔχων κρίσιν.

457. Ὁ ἄνθρωπος ἤθελεν ἔτι μάλλον κερδίσει, ἐὰν ἔστεργεν νὰ φαίνεται ὁποῖός εἶναι, καὶ ἐὰν δὲν ἐπέμενε προσπαθῶν νὰ φαίνεται ὁποῖός δὲν εἶναι.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ πρὸ τιμῶν ἐτῶν ἀποβιώσας συγγραφεὺς τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ υἱὸς τοῦ διασῆμου Γερμανοῦ μουσικοῦ Μένδελσον, προπαρασκευάζων ἐκδοσιν τῶν ἀπάντων τοῦ πατρὸς του, ἠρωτήθη ὑπὸ τινος τὸ ἐξῆς:

— Ποῖον νομίζετε ὅτι εἶνε τὸ ἐφημερώτερον τῶν ἔργων τοῦ πατρὸς σας;

— Ἐγὼ, ἀπεκρίθη ἐκεῖνος ἀπλῶς.

Ὁ βουλευτὴς Χ... αἰσθανόμενος πῆσιν σφοδρὰν καὶ βάρυν εἰς τὴν κεφαλὴν, ἐσηθουλεύθη τὸν ἰατρὸν Δ...

Ὁ ἰατρὸς γράφει τὴν συνταγὴν καὶ ἐγχειρίζων αὐτὴν εἰς τὸν βουλευτὴν,

— Ὅ, τι πρὸ πάντων σὰς συνιστῶ, τοῦ λέγει, εἶνε νὰ κοιμάσθε ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον.

— Ἀλλὰ πῶς νὰ κάρω, ὑπέλαθεν ἀπορῶν ὁ βουλευτὴς; Ἐκτὸς ἐὰν δώσω τὴν παραίτησίν μου καὶ δὲν παρευρίσκωμαι εἰς τὰς συνεδριάσεις;

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ὁ κυριος ** κἀπνίζει ἐν σιγάρῳ, καὶ ποῖον μορφασμὸν φρικώδη,

— Γιάννη, λέγει πρὸς τὸν ὑπρέτην του, ἀπὸ τοῦ διάβολου ἐπῆρες τὸ σιγάρον αὐτό;

— Ἀπὸ τὸν μεγάλον τενεκέ, ἀφέντη.

— Ἀνόητε! ἐλησιμόνησες λοιπὸν ὅτι ὁ μέγας τενεκές εἶνε διὰ τοὺς φίλους μου;

Χάρειν καὶ μικρὸν κοράσιον ἠρωτάτο τί ἡγάπα πλεῖστον, τὸ κυνάριον ἢ τὴν κουκλιαν τῆς; Πολλὰκίς δ' ἐρωτηθεῖσα περὶ τούτου, καὶ μακρὸν χρόνον σιωπίσασα, ἐκυψεν ἐπὶ τέλους πρὸς τὸ αὖς τινος τῶν ἐρωτῶντων, καὶ εἶπεν: Ἄγαπῶ περισσότερο τὸν Φορ, ἀλλὰ μὴ τὸ πῆτε καθάλου εἰς τὴν κουκλιαν μου.

ΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἀγαπῶν τοὺς κόλακας τοῦ ἀκολουθεῖ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τῆν θεῖαν ἐντολὴν: Ἄγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Προφυλάχθητε καλῶς ἀπὸ τῆς μανίας τῶν σχεδίων.

Μὴ κάμνετε σχέδια, ἀλλ' ὠφελήθητε ἐξ ὅσων κάμνουσιν οἱ ἄλλοι.